

forrige Gang, og fom jeg pønffer idag, er netop, at de Herrer ffulle fe, hvad den fandfynlige Følge fan blive af den Fremgangsmaade, man her fynes at have valgt. Den ærede Ordfører var misfor- nstet med det Svar, jeg fidsft gav ham paa hans bestemte Spørgsmaal; men jeg maa idag svare ham paa samme Maade, nemlig at han ingen Ret har til at forlange, at jeg ffulde kunne fige ham, hvorledes Regjeringen vil stille sig under en vis given Situation. Denne maa først foreligge; — da ffal Regjeringen tage fin Beslutning. Jeg gjentager, at de Herrer ingensomhelst Berettigelse have til af mine Uttringer i Lørdags, der udtryffel- lig angave sig for at være en Uværfel — om jeg faa maa fige — til dette Thing, at uoblede et Program for, hvorledes Regjeringen vil stille sig, men De have Ret til deraf at uoblede — det ffal jeg vedgaa —, at Regjeringen, dersom man twin- ger den ind i den Nødvendighed at maatte give en provisorisk Finantslov, ikke vil vige, thi det er da en Nødvendighed. — Naar ærede Medlemmer fom en Dei, ad hvilken der kunde ffabes Ænighed, have angivet, at Regjeringen kunde gaa af, og, naar de paa en Maade ffillede denne Begjering til mig, vil jeg fige de Herrer, at de aldeles overfe, at Situationen her ikke er den, at der er en Konflikt imellem Folkethinget og Regjeringen, men derimod den, at der er en Konflikt imellem Regjeringen og Landsthinget paa den ene Side og Folkethinget paa den anden Side. (Stemmer: Det er en Feil!). Nei, det er ingen Feil. (En Stemme: Det foreligger ikke!). De Herrer ville uden Tvivl faae at vide, at det kommer til at foreligge, og Regjeringen viger ikke fra den Plads, den bør beholde, naar Nødvendigheden af dens Tilffedebeværelse er given.

Ordføreren (Berg): Den meget ærede Confeilspræfident har idag gjentaget, at jeg fom Ordfører for Finantsudvalget ikke havde Ret til efter de Antydninger, han fremførte i forrige Møde, at rette et bestemt Spørgsmaal til ham fom Re- gjeringens Chef om, hvorledes Regjeringen ffillede sig til Grundlovens § 49. Jeg fastholder denne min Berettigelse, og jeg anfer det ifølge det Hverv, der er mig overgivet, for min Pligt at have fremfat dette Spørgsmaal. Jeg ffal imidlertid ikke indlade mig paa, at den ærede Minister ikke vil anerkjende denne Ret, idet han dog faktisk er gaaet ind paa at anerkjende den, forfaavidt han har befvaret Spørgsmaalet. Den Forklaring, den ærede Minister har givet af fine Udtalelfer i forrige Møde, beffreftede, faavidt jeg ffjøner, den Op- fattelse af disse Uttringer, jeg udtalte fom min. Der er faaledes ikke Tvivl om, at den meget ærede Regjering ikke vil vige fin Plads, selv om den ffulde ffilles lige overfor det Tilffælde kun at kunne blive ved Udfedelfen af en provisorisk Fi- nantslov. Dette fremgaa af Regjeringens Ud- talelfe. En faadan Udtalelfe har ikke foreligget

den danffe Rigsdag i de 26 Mar, hvori vi have haft Grundloven, og jeg nærer den Overbevisning, at de Udtalelfer, fom vi nu hørte fra den ærede Confeilspræfident, er hørt i Folkethinget fra alle Sider med den meff levende Misbilligelse (Hør!) Den ærede Minister sammenlignede det Tilffælde, at Hjenden havde befat Landet, og det var unu- ligt at sammenkalde en beslutningsdygtig Rigsdag, og Regjeringen derfor maatte gribe til en anden Udvei for at forffaffe sig Midler til at forffætte Krigen mod Hjenden til Fædrelandets Forfvar — dette Tilffælde, figer jeg, sammenlignede den ærede Confeilspræfident med Spørgsmaalet om Bevarelsen af den nuværende Regjering, fom om Danmarks Frelse beffod i Bevarelsen af den nuværende Regjering. Sa, naar Regjeringen er kommen op til den Indbildning, at Danmark vil forgaa, naar det ikke længere regjeres af den nuværende Regjering, fan jeg forffaa, at den fan komme ud over Grundloven med, thi Nød, virkelig Nød, bryder jo fom beffendt alle Love. Men jeg tvivler paa, at Regjeringen fan faae en ænfte danff Mand udenfor Hans Majestæts nuværende Stats- raad til at tro paa, at denne Sammenligning mellem disse to Tilffælde er korrekt. Jeg ffal ud- tale, at, naar den ærede Minister har fagt, at Folkethinget bærer Ansvaret for Situationen (Kof- fod: Hør!), faa fan dette i en vis Forffand figes at være fandt, forfaavidt nemlig vi ikke Alle havde ffemt faaledes fom det ærede Med- lem for Bornholms Amts 1fte Valgfreds (Kofod), der nu figer: hør; men det vilde efter min Opfattelse have betegnet en under- danig Underkæftelse for Regjeringens Onfter for ikke at fige Uner — thi den har ikke altid frem- fat fine Onfter under en faa beffemt vedværende Form, at man er berettiget til at betegne dem fom Billie —, jeg figer alffaa, at havde vi ffemt faaledes, vilde vi ganffe viff have indgaaet den nuværende Situation og derved alffaa reddet Dan- mark, faafremt dets Frelse er afhængig af Rege- ringens Beffaaen. Men jeg ffal ikke negte, at man ogffaa fan tage Sagen noget anderledes og fige, at Folkethinget har Forpligtelse til at værne om fin grundlovmæssige Stilling, naar denne an- taffes af den høie Regjering, og at den ikke er berettiget til den Underkæftelse, fom man i dette Tilffælde forlanger; thi man forlanger fra Rege- ringens Side, at vi ikke bør have nogen Mening om Finantsloven. Vi have givet Finantsloven i alle Punkter faaledes, fom Regjeringen puffedede den, med Undtagelse af disse enkelte omffribte Punkter, og med Hensyn til disse enkelte omffribte Punk- ter have vi dernæft høiet os for de Onfter, der ere fremkomne ved denne fidsfte ænfte Behandling, faa at der væffentlig kun ffaar det ene Spørgs- maal tilbage, fom navnlig blev forffandlet i for- rige Møde; men ogffaa derom bør vi ikke have nogen Mening, ogffaa paa dette Punkt ffal en fudffændig Underkæftelse finde Sted. Det vil med